

Arrest

nr. 166 315 van 22 april 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 14 december 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 november 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 januari 2016 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. TAFFIJN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 20 oktober 2014 ondertekent de verzoekende partij een aankomstverklaring te Halle.

1.2. Op 27 mei 2015 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.3. Op 18 november 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden

met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 27.05.2015 werd ingediend door:

(...)

Om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen ‘dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1,3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijk integratie.’

Als bewijs van haar bestaansmiddelen legt de referentiepersoon rekeninguittreksels voor (april – juli 2015) waaruit volgens de aanduidingen zou moeten blijken dat de referentiepersoon in deze periode een maandelijks inkomen had van €1214.20.

Echter, de voorgelegde rekening staat niet enkel op naam van de referentiepersoon, maar tevens van een derde. Uit de voorgelegde stukken blijkt dan ook niet of de voorgelegde stortingen inkomsten van de referentiepersoon dan wel van deze derde betreffen. Er werden geen bijkomende documenten voorgelegd waaruit dit wel zou blijken. Op basis van de voorgelegde stukken is dan ook niet afdoende bewezen dat de referentiepersoon heden over afdoende stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013)

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging. Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aangezien aan één van de voorwaarden voorzien in hoger vermeld artikel niet voldaan werd, wordt de verblijfsaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet dus de dienst Vreemdelingenzaken niet om bij de indiening van een nieuwe verblijfsaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis: artikel 7, §1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.”

2. Over de ontvankelijkheid

In de nota met opmerkingen werpt de verwerende partij op dat de vordering tot schorsing onontvankelijk is wegens gebrek aan belang.

Artikel 39/79, §1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt dat tijdens het onderzoek van het beroep gericht tegen de in het tweede lid bepaalde beslissingen, geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied gedwongen kan worden uitgevoerd en geen zodanige maatregelen ten opzichte van de vreemdeling mogen worden genomen wegens feiten die aanleiding hebben gegeven tot de beslissing waartegen dat beroep is ingediend.

De bestreden beslissing wordt vermeld in 8° van het tweede lid van artikel 39/79, §1 van de vreemdelingenwet. Bijgevolg heeft huidig beroep een schorsende werking wat de verwijderingsmaatregel betreft, zodat de vordering tot schorsing onontvankelijk is.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In wat kan beschouwd worden als een enig middel voert de verzoekende partij 'aangaande de gegrondheid van het beroep' aan dat zij meent "*volgens middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing dat verzoeker niet op afdoende wijze heeft aangetoond dat verzoeker heden over afdoende stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, zoals dit vereist is door artikel 40ter van de wet van 15 december 1980. Bijgevolg meent bestreden beslissing dat aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 niet is voldaan teneinde het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van de gezinshereniging. Dit is allerm minst zo en wel om volgende redenen (...)*". In wezen geeft de verzoekende partij aldus aan dat zij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing en voert zij aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.3. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van de toepasselijke wetsbepaling, *in casu* artikel 40ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 40ter, tweede lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen :

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachttuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

- dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden."

Uit voornoemde bepaling volgt dat de Belgische onderdaan dient aan te tonen te beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

De bewijslast inzake het aantonen van het beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen rust op de verzoekende partij.

3.4. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij het beschikken over voornoemde bestaansmiddelen heeft pogen aan te tonen door het neerleggen van stavingsstukken. De aanvraag van 27 mei 2015 (bijlage 19ter) was gestaafd door middel een huwelijksakte.

De aanvrager werd verzocht om binnen drie maanden een ziekteverzekering voor alle gezinsleden, de bestaansmiddelen van de echtgenote en een bewijs van voldoende huisvesting neer te leggen.

De verzoekende partij legde vervolgens rekeninguittreksels neer waaruit blijkt dat de Christelijke Mutualiteit op een rekening van mevrouw N.T. en een derde Y.C. in de maanden april tot juni 2015 1214,20 EUR stortte alsook een attest van de mutualiteit waaruit blijkt dat de verzoekende partij en mevrouw N.T. ingeschreven zijn en een eigendomsakte van een huis in Halle.

Te dezen dient dan ook vastgesteld dat de voorgelegde elementen niet afdoende zijn om voldoende bestaansmiddelen in de zin van artikel 40ter van de vreemdelingenwet in hoofde van de Belgische onderdaan aan te tonen daar de verwerende partij *in casu* terecht oordeelde dat de rekeninguittreksels waaruit het maandelijks inkomen van de referentiepersoon zou moeten blijken, komen van een rekening die niet enkel op naam staan van de referentiepersoon maar tevens op naam van een derde zodat dan ook niet blijkt of de stortingen, die blijken op de voorgelegde rekeninguittreksels, inkomsten van de referentiepersoon dan wel van een derde betreffen, dat dan ook niet afdoende bewezen is dat de referentiepersoon heden over afdoende stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

3.5. Met betrekking tot voormelde motivering stelt de verzoekende partij dat de inkomsten uit beroepsbezigheden van elk der echtgenoten conform artikel 1405, 1° van het Burgerlijk Wetboek gemeenschappelijk zijn. Echter hiermee toont de verzoekende partij niet aan dat de verwerende partij verkeerdelijk tot de conclusie kwam dat de rekeninguittreksels waaruit het inkomen van de referentiepersoon dient te blijken afkomstig zijn van een rekening die niet enkel op naam van de referentiepersoon maar tevens op naam van een derde. Uit de stukken van het administratief dossier, meer bepaald de voorgelegde rekeninguittreksels, blijkt dat de derde waarvan sprake in de bestreden beslissing niet de verzoekende partij betreft, zodat zij niet dienstig kan verwijzen naar artikel 1405, 1° van het Burgerlijk Wetboek om aan te tonen dat de gestorte bedragen die blijken uit de voorgelegde rekeninguittreksels wel degelijk inkomsten van de referentiepersoon (of van haarzelf) zijn.

3.6. In zoverre de verzoekende partij met het voorleggen van een stuk 7 waaruit blijkt dat de storting van 1214,20 EUR in september 2015 een uitkering aan de referentiepersoon betreft, tracht aan te tonen dat het gestorte bedrag wel degelijk inkomsten van de referentiepersoon zijn, wijst de Raad erop dat uit de stukken van het administratief dossier niet blijkt dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing op de hoogte was van deze informatie zodat het haar niet ten kwade kan worden geduid hiermee geen rekening te hebben gehouden. De Raad herhaalt dat de bewijslast inzake het aantonen van het beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen rust op de verzoekende partij.

3.7. Waar de verzoekende partij erop wijst dat mevrouw T. eveneens een eigen onroerend goed heeft en zij dus geen kosten van huur heeft, onder verwijzing naar stuk 10 wat een eigendomsakte van een pand in Halle betreft, waarbij kan vastgesteld worden dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat dit document ook werd voorgelegd ter staving van haar aanvraag, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij niet aantoonde op welke wijze het hebben van een eigen onroerend goed in hoofde van haar partner zou dienen aan te tonen dat haar partner beschikt over enige bestaansmiddelen. Gelet op het feit dat geen bestaansmiddelen bewezen werden op naam van de referentiepersoon, diende de verwerende partij overigens niet over te gaan tot een behoefteanalyse waarbij elementen zoals het bezitten van een onroerend goed in rekening kunnen genomen worden, minstens toont de verzoekende partij dit niet aan.

3.8. De verzoekende partij toont aldus niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris zich gebaseerd heeft op onjuiste gegevens, deze niet correct heeft beoordeeld of op kennelijk onredelijke wijze besloten heeft dat, gezien de verzoekende partij niet afdoende bewezen heeft dat de referentiepersoon heden over afdoende stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, de voorwaarden van artikel 40ter van de vreemdelingenwet om het verblijfsrecht in België op basis van gezinshereniging te verkrijgen niet voldaan zijn.

3.9. In zoverre de verzoekende partij wenst te wijzen op het stabiele karakter van haar relatie, en hiertoe bewijsstukken overlegt, wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing het stabiele karakter van de relatie niet wordt betwist.

3.10. Het betoog van de verzoekende partij dat zij reeds vaak naar België is gekomen via de wettelijke vereiste binnenkomstdocumenten, dat zij zich moeiteloos geïntegreerd heeft in de Belgische maatschappij, waarvan haar relatie met mevrouw T. en de verklaringen op eer van verschillende personen getuige zijn, dat zij met al haar verplichtingen in orde is en nooit een last of gevaar is geweest

voor de maatschappij of de openbare orde, doet geen afbreuk aan voormelde motieven, waarbij vastgesteld wordt dat één van de wettelijke voorwaarden tot het verkrijgen van een verblijfsrecht op grond van gezinshereniging niet voldaan is, minstens toont de verzoekende partij niet aan op welke wijze deze elementen de onwettigheid van de bestreden beslissing zouden kunnen aantonen. Bovendien dient te worden opgemerkt dat de verzoekende partij deze elementen niet heeft meegedeeld aan de verwerende partij.

3.11. Tenslotte dient de Raad vast te stellen dat de verzoekende partij verschillende stukken toevoegt aan haar inleidend verzoekschrift en deze bespreekt om aan te tonen dat zij (zij doelt waarschijnlijk op de referentiepersoon) wel degelijk beschikt over afdoende stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen zoals vereist door artikel 40*ter* van de vreemdelingenwet. Het betreft bewijzen van pensioen van de verzoekende partij, inkomsten christelijke mutualiteit, inkomsten kinderbijslag en akten van de onroerende goederen te Molenbeek, waarbij gesteld wordt dat dit pand wordt verhuurd en de partner van de verzoekende partij maandelijks een deel van de huurgelden ontvangt. Na onderzoek van het administratief dossier blijkt dat de voornoemde bij het verzoekschrift genoemde stukken niet voorlagen op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij wenst met haar betoog aan te tonen dat zij op grond van de stukken die zij bijvoegt bij haar verzoekschrift wel degelijk voldoet aan de voorwaarden van artikel 40*ter* van de vreemdelingenwet daar de referentiepersoon over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen beschikt.

De Raad wijst erop dat hij te dezen optreedt als annulatierechter, zodat hij ter zake enkel een louter wettigheidstoezicht kan uitoefenen. De verzoekende partij voegt een aantal nieuwe stukken toe aan het verzoekschrift. Het blijkt echter niet dat de verzoekende partij deze stukken voor het nemen van de bestreden beslissing overmaakte aan de diensten van de verwerende partij. Door het voeren van een louter feitelijk discours, en zulks op grond van overtuigingsstukken die pas voor het eerst in het kader van het onderhavige beroep worden kenbaar gemaakt, stuurt de verzoekende partij onmiskenbaar aan op een nieuw, inhoudelijk onderzoek van zijn aanvraag. De uiteenzettingen van de verzoekende partij betreffen dan ook niet de wettigheid van de bestreden beslissing, maar wel de opportuniteit ervan. De Raad heeft hierin echter geen bevoegdheid, hij is geen rechter in hoger beroep en hij kan niet overgaan tot een herbeoordeling van de aanvraag hetgeen enkel het bevoegde bestuur toekomt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend zestien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER